

MINISTERUL EDUCAȚIEI
UNIVERSITATEA „VALAHIA” DIN TÂRGOVIȘTE
IOSUD – ȘCOALA DOCTORALĂ DE ȘTIINȚE ECONOMICE ȘI UMANISTE
DOMENIUL FUNDAMENTAL: ȘTIINȚE UMANISTE
DOMENIUL: ISTORIE

TEZĂ DE DOCTORAT

CONDUCĂTOR DE DOCTORAT:

Prof. univ., dr. hab. SERGIU MUSTAȚĂ

COTUTORE:

Conf. univ., dr. VALENTINA URSU

DOCTORAND:

MARINELA TRANDAFIR

TÂRGOVIȘTE - 2024

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA „VALAHIA” DIN TÂRGOVIȘTE
IOSUD – ȘCOALA DOCTORALĂ DE ȘTIINȚE ECONOMICE ȘI UMANISTE
DOMENIUL FUNDAMENTAL: ȘTIINȚE UMANISTE
DOMENIUL: ISTORIE

**PROPAGANDA CULTURALĂ A
PARTIDULUI COMUNIST/PARTIDULUI
MUNCITORESC ROMÂN (1948-1968).
Studiu de caz: Regiunile Buzău-Ploiești**

REZUMAT

CONDUCĂTOR DE DOCTORAT:

Prof. univ., dr. hab. SERGIU MUSTAȚĂ

COTUTORE:

Conf. univ., dr. VALENTINA URSU

DOCTORAND:

MARINELA TRANDAFIR

TÂRGOVIȘTE - 2024

Cuvinte cheie: *comunism, propagandă culturală, ideologie, regiuni, Buzău, Ploiești*

Lucrarea de doctorat *Propaganda culturală a Partidului Comunist Român/Partidului Muncitoresc Român 1948-1949. Studiu de caz: Regiunile Buzău-Ploiești*, propune o abordare a propagandei culturale din perioada comunistă din mai multe perspective, urmărind analiza conținutului acesteia, prezentarea instituțiilor culturale și rolul acestora pentru noul regim, mijloacele utilizate de Partidul Comunist/Partidul Muncitoresc Român în desfășurarea acesteia, precum și implementarea propriei ideologii asupra gândirii oamenilor.

Lucrarea cuprinde patru capitole al căror conținut încearcă să evidențieze evoluția propagandei culturale în perioada 1948-1968, implicarea PCR/PMR în toate instituțiile de cultură, precum și impactul propagandistic asupra mentalului oamenilor din cele două regiuni menționate.

Primul capitol al cercetării noastre urmărește aspecte care țin de formarea PCR/PMR, dar și de mecanismele și conținutul propagandei culturale. Pentru comuniști, propaganda era mai mult decât o formă de manipulare a oamenilor, ea trebuia să acționeze în conformitate cu interesele partidului. Prin intermediul propagandei, comuniștii au folosit ca instrument de promovare a acesteia, discursul politic. Prin discursuri false și interminabile, propagandiștii promiteau o societate fără clase, o societate bazată pe progresul cultural și cultură socialistă. Acest tip de discurs a avut succes în rândurile categoriilor vulnerabile formate din oameni simpli, fără carte, care duceau o viață grea și erau înclinați să spere către o viață mai bună. Această categorie de oameni a fost convinsă că numai urmând pașii propagandei, vor avea negreșit un viitor mai bun.

Capitolul II urmărește propaganda dintr-o perspectivă în care se pun în evidență modificările pe care regimul comunist le-a adus la nivelul conținutului acesteia, precum și importanța instituțiilor culturale, la nivelul cărora se desfășurau majoritatea manifestărilor. În studiul nostru ne-am oprit și asupra instituțiilor culturale, prezentând aspecte ce țin de rolul acestora în desfășurarea propagandei culturale.

Capitolul III are în vedere cenzura presei, metodele aplicate de regimul comunist cu privire la acest proces, dar și conținutul informațional ce se voia cunoscut. Propaganda culturală era

intens reflectată în paginile ziarelor, acestea constituind o sursă importantă de promovare. Informația acelei perioade, pe care ziarele o pun la dispoziția cercetătorilor, ne ajută să descoperim care erau intențiile regimului comunist, ce informații se voiau a fi transmise oamenilor și cum se urmărea îndoctrinarea populației de la cel mai înalt nivel. Atât ziarele centrale, cât și cele locale relevă informații reale despre modul în care se desfășurau evenimentele culturale în epocă, dar false când descriu situația oamenilor și viața lor de zi cu zi. Presa comunistă ne mai pune la dispoziție modul în care deciziile oficiale erau materializate împreună cu inițiativele de pe plan regional și raional, punând un mare accent pe munca voluntară a oamenilor.

Ultimul capitol urmărește impactul pe care propaganda culturală a reușit să îl aibă asupra comportamentului oamenilor din regiunile Buzău-Ploiești, precum și efectul acesteia asupra mentalului colectiv. Propaganda culturală a fost intens folosită în multe perioade ale istoriei, astfel în capitolul IV al lucrării, am urmărit să aducem la lumină efectul său cultural, marcând cele două regimuri istorice, monarhic și comunist. Am încercat să subliniem interesul vădit pe care l-au arătat față de propaganda culturală atât membrii instituției monarhice, cât și membrii aparatului de propagandă comunist și impactul acesteia asupra populației, în timpul celor două regimuri istorice.

Scopul care a stat la baza elaborării subiectului tezei de doctorat îl reprezintă dorința de a analiza și de a face cunoscut modul în care s-a desfășurat propaganda culturală a regimului comunist în perioada 1948-1968, în regiunile Buzău-Ploiești, derularea evenimentelor culturale ce s-au succedat în această perioadă și impactul lor, din punct de vedere istoric, social și economic asupra populației celor două regiuni.

Unul din obiectivele cercetării noastre constă în analiza discursului ideologic al PCR/PMR privind politica culturală utilizată în implementarea și răspândirea propagandei comuniste.

Printre elementele de răspândire a propagandei culturale, comuniștii s-au folosit intens de metoda discursului. Deși prin discurs negau realitatea, ei încercau să imprime în mintea populației propria ideologie, urmărind să convingă oamenii că traiul cel mai bun poate fi oferit numai de Partidul Comunist. Discursul pe care se bazau comuniștii în manifestările lor era destul de solid, chiar dacă ideile răspândite cu ajutorul propagandei erau utopice.

Conținutul propagandei culturale a regimului comunist la nivel național și în regiuni face interesul unui alt obiectiv al lucrării noastre, deoarece acesta reprezenta un mod de manipulare al populației și trebuia să acționeze numai în conformitate cu interesele partidului. Cu ajutorul propagandei, folosindu-se în același timp și de discursurile false, comuniștii promiteau o societate fără clase, în care să domine progresul social și cultura socialistă.

Un punct de interes cu privire la propaganda culturală comunistă, l-a reprezentat rolul major pe care instituțiile culturale l-au avut în desfășurarea acesteia. În răspândirea propagandei culturale și pentru săvârșirea revoluției culturale, mult dorite de comuniști, au fost folosite instituțiile statului, fiindu-le schimbat fundamental rolul și activitatea.

Un ultim obiectiv al cercetării noastre îl reprezintă stabilirea impactului propagandei culturale asupra populației din regiunile Buzău-Ploiești în perioada 1948-1968. Impactul, transformările și efectele propagandei comuniste nu le cunoaștem cu certitudine, însă nu putem exclude faptul că o parte a populației din cauza lipirii libertății de exprimare și fără a avea acces la alte informații, s-au supus regimului, schimbându-și realmente principiile de viață.

Studierea propagandei culturale și a ideologiei regimului comunist nu a constituit o prioritate pentru istoriografia românească de după 1989, subiectul fiind insuficient abordat de către istorici.

Instaurarea regimului comunist în România a venit la pachet cu introducerea modelului sovietic, din punct de vedere politic și administrativ, în toate domeniile societății. Această situație a fost favorabilă desfășurării unei intense propagande, care trebuia să arate populației beneficiile, realizările și bunăvoința noului regim, precum și bunăvoința Uniunii Sovietice, cu privire la interesele pe care le avea vizavi de țara noastră. După captarea puterii, comuniștii au folosit toate mijloacele și metodele pentru răspândirea propagandei, în acest scop deformând adevărul istoric pentru a supune populația. Folosindu-se de diferite mijloace ca epurări, represiune și propagandă, noul regim și-a construit propriul organism politic, supunând toate instituțiile statului și tot ce ar fi putut crea o stare de revoltă împotriva regimului.

Elitele românești care cunoșteau adevărul istoric și puteau discerne ce va urma, au fost înlăturate. Li se hotărau soarta în funcție de rezistența pe care o opuneau. Cei care realizau pericolul regimului comunist au avut rădăcinile în cultură, însă au fost repede înlăturați pe motiv că sunt rămășițe ale burgheziei și puteau instiga oricând populația împotriva lor. După ce au înlăturat orice obstacol în desăvârșirea puterii, comuniștii au început o intensă activitate propagandistică ce s-a desfășurat la nivelul instituțiilor culturale existente sau create special pentru acest lucru.

Asaltul puternic al comuniștilor asupra sistemului de valori a avut efectul dorit, datorită faptului că au reușit să îl schimbe din rădăcini și să îl adapteze după realitatea și valorile Uniunii Sovietice. Comuniștii români s-au ghidat după filosofia și ideologia leninistă, executând fără judecată ordinele venite de la marele prieten de la răsărit. Uniunea Sovietică nu era lipsită de punere în valoare, ea fiind dată ca exemplu demn de urmat, cu fiecare

ocazie și manifestare culturală. Pentru a-și duce la bun sfârșit scopul, comuniștii au supus populația, au privat-o de libertate și au pornit o intensă propagandă ideologică, folosind propriul material pentru desăvârșirea ei, chiar dacă conținutul era lipsit de esență și fără noimă.

Prin propaganda dusă, comuniștii justificau politica dusă de partid, dar și așa-zisul interes pe care regimul îl acorda pentru omogenizarea societății, deoarece conform statutului și doctrinei partidului, nu trebuiau să mai existe diferențe economice între oameni, urmărindu-se schimbarea individului în societate.

Activitățile desfășurate aveau tematica bine stabilită, iar din conținutul acestora nu lipseau mesajele care făceau trimitere la măreția Uniunii Sovietice. Pentru ca lucrările să se desfășoare conform planurilor și fără a exista riscul de a nu fi puse în practică, au fost aleși pentru munca propagandistică persoane fidele regimului, care evocau realizările omului nou, socialist, oameni fără cultură, dar care răspundeau cerințelor regimului. Comuniștii, conform dogmelor partidului, susțineau că acesta era partidul clasei muncitoare, iar scopul final era de înfăptuire a socialismului. Veneau în prim plan cu o propagandă ideologică, considerată necesară pentru dezvoltarea socialistă a maselor. Orice transformare materială, considerată de ei că avea loc la nivelul societății, era pusă pe seama muncii ideologice și cultural-educative duse de partid, iar dacă se produceau schimbări în profilul spiritual al oamenilor și acesta se datora socialismului științific, ce a pătruns adânc în conștiința oamenilor.

Putem spune că toate aceste transformări nu au avut loc doar la nivel de imaginație a comuniștilor, unele dintre aceste transformări s-au întâmplat mai ales la nivel spiritual, și asta, datorită faptului că ateismul era intens promovat oamenilor, care prin tradiția lor erau crescuți în dogmele ortodoxiei, fiind dintr-o dată forțați să își însușească ideile regimului. Doar comuniștii credeau sau voiau să creadă, că obiectivele politicii partidului sunt pe deplin împărtășite de popor, pe care îl vedeau cum muncește pentru îndeplinirea lor, cu elan și convingere. Însă noi acum, cei care analizăm documentele vremii și cunoaștem adevărul istoric, nu putem să nu constatăm că toate aceste vorbe erau adevărate doar la nivel de propagandă. În același timp putem constata că regimul a reușit să își materializeze planurile referitoare la propaganda culturală, prin intermediul instituțiilor culturale, care aveau rădăcinile din perioada antebelică, dând aici exemplul căminelor culturale. Numai că nu întotdeauna, comuniștii se puteau lăuda cu rezultate remarcabile în ceea ce privește îndeplinirea scopurilor, prin intermediul propagandei. Oamenii, care mare parte din ei nu știa carte, în special cei din mediul rural, nu înțelegeau interesele ascunse ale comuniștilor,

pe care le voiau îndeplinite cu ajutorul propagandei, însă au înțeles acțiunile de la nivelul căminelor culturale, refuzând să participe la ele sub diferite pretexte, când s-au văzut deposedați de pământ și forțați să participe la colectivizare.

Propaganda culturală nu este un element nou pentru regimul comunist. Ea era folosită și de către regimul anterior, însă diferența o făcea conținutul acesteia. Când ne referim la propagandă culturală, în conținutul acestei lucrări avem ca studiu de caz regiunile Buzău - Ploiești. Activitățile culturale au fost preluate ad litteram de către comuniști de la regimul anterior și nu diferea de la o regiune la alta, pentru că materialul propagandistic era același. Puteau exista mici diferențe de conținut, datorită faptului că Ploieștiul era mult mai dezvoltat din punct de vedere industrial, decât Buzăul. Însă, nici acesta din urmă, nu era lipsit de importanță și de potențial, în viziunea comunistă. Fiind un oraș cu tradiție istorică, un important centru comercial încă din cele mai vechi timpuri, dispunea inclusiv de resurse naturale ce puteau fi puse în valoare. Chiar comuniștii recunoșteau că Buzăul este așezat pe o câmpie fertilă și înconjurat de păduri întinse.

Deși a suferit numeroase distrugerii de-a lungul timpului, Buzăul s-a numărat printre orașele de seamă ale țării, iar acest aspect nu a rămas indiferent regimului. Populația Buzăului a participat la numeroase evenimente din istoria țării, printre care revoluția de la 1848 și răscoala de la 1907, evenimente pe care comuniștii puneau foarte mare preț și nu conteneau să le transforme în arme verbale de atac împotriva monarhiei, pe care o considerau responsabilă de toate relele ce s-au abătut asupra țării de-a lungul vremii. Considerându-se cel mai democrat regim, care venea mereu în sprijinul oamenilor, acesta aprecia populația din Buzău, pe motiv că a luptat pentru refacerea economică, dar și pentru democrație.

Propagandiștii susțineau că numai datorită viziunii de dezvoltare economică și ajutorului dat necondiționat de partid, această regiune a cuprins pe harta sa economică mai multe întreprinderi industriale și unități agricole, transformând-o astfel, într-o regiune industrial-agrară.

MINISTRY OF EDUCATION AND RESEARCH
"VALAHIA" UNIVERSITY FROM TĂRGOVIȘTE
IOSUD – DOCTORAL SCHOOL OF ECONOMIC AND HUMANISTIC SCIENCES
FUNDAMENTAL FIELD: HUMANISTIC SCIENCES
FIELD: HISTORY

DOCTORATE THESIS

PHD SUPERVISOR:

Prof. univ., dr. hab. SERGIU MUSTAȚĂ

COTUTOR:

Conf. univ., dr. VALENTINA URSU

DOCTORAL CANDIDATE:

MARINELA TRANDAFIR

TĂRGOVIȘTE - 2024

MINISTRY OF EDUCATION AND RESEARCH
"VALAHIA" UNIVERSITY FROM TÂRGOVIȘTE
IOSUD – DOCTORAL SCHOOL OF ECONOMIC AND HUMANISTIC SCIENCES
FUNDAMENTAL FIELD: HUMANISTIC SCIENCES
FIELD: HISTORY

**THE CULTURAL PROPAGANDA OF
THE ROMANIAN COMMUNIST
PARTY/ROMANIAN WORKERS' PARTY
1948-1949.**

Study case: Buzău - Ploiești regions

ABSTRACT

PHD SUPERVISOR:

Prof. univ., dr. hab. SERGIU MUSTAȚĂ

COTUTOR:

Conf. univ., dr. VALENTINA URSU

DOCTORAL CANDIDATE:

MARINELA TRANDAFIR

TÂRGOVIȘTE - 2024

ABSTRACT

Key-words: *communism, cultural propaganda, ideology, regions, Buzău - Ploiești*

The doctorate thesis *The Cultural Propaganda of the Romanian Communist Party / Romanian Workers' Party 1948-1949. Study case: Buzău - Ploiești Regions*, proposes an approach to cultural propaganda from the communist period from several perspectives, from analyzing its concepts and presenting the cultural institutions and their role for the newly established regime, to the means used by the *Romanian Communist Party / Romanian Workers' Party* in order to support it, such as implementing a personal ideology in order to influence people's beliefs.

The paper includes four chapters who aim at highlighting the evolution of the cultural propaganda between 1948-1968, the involvement of the *Romanian Communist Party / Romanian Workers' Party* in all cultural institutions as well as the propagandistic impact on the mentality of people living in the above-mentioned regions.

The first chapter of our research presents aspects regarding the emergence of the *Romanian Communist Party / Romanian Workers' Party*, as well as the mechanisms and the concepts behind the cultural propaganda. For the communists, the propaganda was more than a way of manipulating people, it had to act according to the interests of the political party. By the use of propaganda, the communists used the political discourse as a means of promoting it. Through distorted and never-ending speeches, propagandists promised a society without social classes, a society based on cultural progress and socialist ideology. This type of discourse was successful amongst the vulnerable categories made of modest, uneducated people who led a difficult life and were inclined to wish for a better life. This category of people was persuaded that only by following the guidelines of the propaganda, they will undoubtedly have a better future.

The second chapter presents the propaganda from a perspective that highlights the changes that the communist regime brought to the concepts beyond it, as well as the importance of cultural institutions, where most of the manifestations took place. In our study we also took a look at the cultural institutions, presenting aspects that are related to their role in the deployment of cultural propaganda.

The third chapter considers the press censorship, the methods that the communist regime used in this process, as well as the information that they wanted to be shown. The cultural propaganda was intensely displayed in newspapers, these being an important means of

promoting it. The pieces of information from that period which were provided for the researchers by newspapers, help us unveil the intentions beyond the communist regime, the sort of information they wanted to deliver to the people and the way they pursued their goal of indoctrinating the population at its finest. Both national, as well as local newspapers reveal real information about the way cultural events took place during that age, yet erroneous one when it came to describing people's status and daily life. The communist press also provides us information related to the way formal decisions materialized along with the initiatives cultivated at the level of each region and district, emphasizing people's voluntary work.

The last chapter enlarges upon the impact that the cultural propaganda had on the way people from the Buzău - Ploiești areas conducted themselves, as well as its impact on the collective mentality. The cultural propaganda has been intensively deployed throughout history, so that in the fourth chapter of this paper we aimed to bring to light its impact on culture, taking into consideration the two historical regimes, monarchic and communist. Our aim was to emphasize the obvious interest that members of the monarchic institution as well as those responsible for the communist propaganda had for the cultural propaganda along with its impact on the population during the two historical regimes.

The purpose behind the choice of the topic of the doctorate thesis was the desire to analyze and to bring to light the way in which cultural propaganda was used by the communist regime between 1948-1968, in the Buzău - Ploiești regions, the development of cultural events that followed one another during this time and their impact on the population of the two area, from a historical, social and economic point of view.

One of the objectives of our research is to analyze the ideologic discourse of the *Romanian Communist Party/Romanian Workers' Party* regarding the cultural politics used in implementing and spreading of the communist propaganda.

Among the elements used to spread the cultural propaganda, the communists intensively used the speech method. Although through discourse they denied reality, they tried to imprint their own ideology upon the population, aiming to persuade people that the best life can only be provided by the Communist Party. The discourse the communists used during their manifestations was fairly solid, even if the ideas they conveyed were utopian.

The concepts of the cultural propaganda used by the communist regime, both on a national as well as a regional level, is at the core of another objective that we aimed to reach in our paper, as it represents a way of manipulating the population and it had to act only according to the interests of the political party. With the help of propaganda, while at the same time using

false discourses, the communists promised a society without classes, dominated by social progress and socialist culture.

One important aspect regarding the communist cultural propaganda was represented by the major role those cultural institutions had in its development. In order to spread the cultural propaganda and to complete the cultural revolution, so much desired by the communists, they made use of the institutions of the state, fundamentally changing their role and activity.

One last objective of our research was to establish the impact that the cultural propaganda had on people living in the Buzău - Ploiești regions during 1948-1968. The impact, the transformations and the effects of the communist propaganda cannot be thoroughly known, yet one cannot exclude the fact that a great part of the population complied to the ideas of the regime, definitely changing their life principles, because of the lack of speech freedom and without having access to other sources of information.

The study of the cultural propaganda and of the ideology of the communist regime did not represent a priority for Romanian historiography after 1989, the topic being insufficiently approached by historians.

The instauration of the communist regime came together with the introduction of the Soviet model in all social matters, from a political as well as an administrative point of view. This context was appropriate for the deployment of an intense propaganda meant to exhibit to the people the benefits, the accomplishments and the benevolence of the new regime as well as the goodwill of the Soviet Union regarding the interests it had towards our country. After taking the lead, the communists made use of all the means and methods in order to spread the propaganda, distorting the historical truth for this purpose, in order to make the population comply. Using different means, such as purification, repression and propaganda, the new regime built its own political body, subduing all the institutions of the state and anything that could have created a rebellion against the regime.

The Romanian elite who knew the historical truth and could presume what would happen, was suppressed. Their fate was decided according to the degree of opposition they manifested. The ones that represented a danger for the communist regime had their roots in the cultural world, yet they were quickly dismissed as being descendants of the bourgeoisie and due to the fact that they could anytime instigate the people against them. After dismissing any obstacle in the way of perfecting their power, the communists started an intensive propagandistic activity that took place at the level of the already existing cultural institutions or the ones that were especially created for this purpose.

The strong assault of the communists against the system of values had the desired impact due to the fact that they managed to change it from its core and adapt it according to the reality and values of the Soviet Union. The Romanian communists guided themselves after Lenin's philosophy and ideology, executing the orders received from their great friend of the east, without questioning them. The Soviet Union was praised, set as an example worthy of being followed on every occasion and cultural manifestation. In order to reach their goal, the communists subjugated the population, deprived people of their freedom and started an intensive ideological propaganda, using their own material in order to perfect it, even if its content lacked essence and meaning.

Using propaganda, the communists justified the party policy along with the presumed effort that the regime put into the homogenization of the society since, according to the status and the doctrine of the party, economic inequalities between people should have no longer existed and individuals were seen as an integrating part of the society that moulded them.

The activities they carried out had a well-established, and their content always included messages that referred to the great Soviet Union. So that their workings carried out according to their plans, without taking the risk of them not being accomplished, people that were loyal to the regime were chosen for propagandistic work, as they praised the accomplishments of the renewed, socialist man, essentially people that lacked culture, yet acted according to the demands of the party. Communists argued that, according to the doctrine of the party, that this belonged to the working class, and its ultimate goal was the establishment of socialism. They focused on an ideological propaganda that was considered necessary for the socialist development of the masses. Any material transformation that took place at the level of society, was attributed to ideological, cultural and educational work carried out by the party and, if changes arose at spiritual level, they were also due to scientific socialism, deeply rooted into people's consciousness.

It can be affirmed that all these transformations were not only a result of the imagination of communists as many of these changes took place on a spiritual level too, as an outcome of the intensive atheist propaganda that people were subjected to, being forced to adopt the ideology of the regime even though they were traditionally raised in the spirit of the orthodox doctrine. Only the communists believed or wanted to believe that the aims of the party were completely shared by people, that they saw as working toward accomplishing them, with great effort and devotion. Yet, nowadays, the ones that analyzes the documents from that age and know the historical truth, cannot but notice that their beliefs were only

true in relation to the propaganda. At the same time, one can observe that the regime managed to accomplish their plans related to the cultural propaganda using the cultural institutions, that belonged to the pre-war period, such as community centers. But not always could the communists exhibit remarkable results regarding the accomplishment of their propagandistic purposes. People, mostly the uneducated ones living in rural areas, did not comprehend the hidden purposes of the communists that they wanted to achieve through propaganda, but they understood the intentions behind the activities that took place in community centers, refusing to attend for various reasons, when they were deposed of their land and forced to accept the idea of collectivization.

The cultural propaganda is not an element of novelty belonging to the communist regime. It was also used by the regime before, the only distinction being the concepts behind it. When referring to cultural propaganda, our paper focuses on a study case regarding the Buzău - Ploiești regions. The cultural activities were taken *ad litteram* from the previous regime and it was not different from one region to another. Small differences regarding their content could be identified, due to the fact that Ploiești was more industrially developed than Buzău was. Yet, in the vision of communists, not even the latter of these lacked importance and potential. Being a town with historical tradition, an important commercial center dating back in time, it also had natural resources that could be exploited. Even the communists admitted that Buzău was located on a fertile plain and surrounded by vast forests.

Even though it suffered great destruction over time, Buzău remained one of the leading towns in the country, and this aspect did not go unnoticed by the regime. The people of Buzău attended numerous events, among which the 1848 revolution and the 1907 rebellion, events that were of great importance for the communists and that they incessantly referred to, using them as 'weapons' against the monarchy, that they deemed responsible for all evil that came upon the country over the years. Considering themselves to be one of the most democratic regimes, that always came to the aid of people, the communists appreciated the people living in Buzău, due to the fact that they fought for the restoration of the economy, but also for democracy.

The propagandists claimed that only because of their view regarding the economic development and the help offered unconditionally by the party, this region included on his economic map more industrial enterprises and agricultural units, thus transforming it into an industrial and agrarian region.